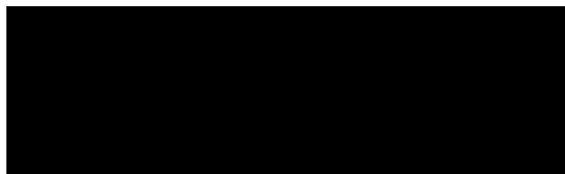

ORSZÁGOS IDEGENRENDESZETI FŐIGAZGATÓSÁG

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tárgy: amicus curiae levél a III/1237-0/2020. számon iktatott bírói indítvány kapcsán

Tisztelt

Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (a továbbiakban: OIF) az Alkotmánybíróság honlapjára feltöltött III/1237-0/2020. ügyszámú indítvány kapcsán észlelte, hogy az indítványozó Szegedi Törvényszék hivatalból az Alkotmánybírósághoz fordult a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 62. § (3a) bekezdésének és 65. § (3b) bekezdése utolsó mondata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.

Kiemelendő, hogy ezt megelőzően az OIF az érintett ügyben alperesként – eltérő érveléssel és céllal – kérte a Szegedi Törvényszéket, hogy kezdeményezze az Alkotmánybíróság eljárását az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) ítéletét követően és azzal összefüggésben.

Bár a tárgybéli indítvány keretében a Szegedi Törvényszék az ügy egyes előzményeit részletekbe menően bemutatja, az OIF kérelméről nem tesz említést, az abban foglalt érveket nem tárja az Alkotmánybíróság elé. Mindazonáltal a Szegedi Törvényszék az indítvány 13. oldalán kezdődő „Záró részében” az OIF kérelmében foglalt állításokra – a bírói indítványhoz látszólag nem kapcsolódva, tehát az indítvány kontextusába nem beágyazva – lényegileg egyoldalúan reagál, anélkül, hogy az Alkotmánybíróság tudomására hozná, hogy ezzel összefüggésben az alperes miért kérte az Alkotmánybírósághoz fordulást. Bár a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény alapján ilyen nevesített kötelezettsége nincs a bíróságnak, álláspontom szerint a tisztességes eljárás követelményének érvényesülését elősegítette volna mindez, figyelemmel arra, hogy az indítványozó bíró az indítványban nem ismertett kérelemre reagál. Ily módon az indítvány alapján nem is válhat világossá a testület számára, hogy a bíró az ezt megelőzően előadott, teljesen eltérő jellegű érvelését követően miért foglalkozik egyáltalán az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdésével, valamint az R) cikk (4) bekezdésével, továbbá az EUB kapcsolódó ítéletével és annak következményeivel.

Mindezekre, valamint az Alkotmánybíróság azon következetes gyakorlatára figyelemmel, miszerint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 57. § (1b) bekezdésében nem szereplő szervezetek, valamint magánszemélyek – amicus curiae levél keretében megküldött – álláspontját is figyelembe veszi és feltünteti az ügy adatlapjánál az Alkotmánybíróság honlapján, az OIF megküldi az Alkotmánybíróság számára a Szegedi Törvényszéknek 2020. június 15. napján benyújtott kérelmét, egyúttal az alábbi tájékoztatást adja.

1. Előjáróban megjegyzendő, hogy a Szegedi Törvényszék az OIF mellékelt kérelme kapcsán nem tájékoztatta arról az alperest, hogy az abban foglaltak alapján miért nem kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását. Ennek megfelelően az sem világos az alperes előtt, hogy a Szegedi Törvényszék ezen tényt miért nem említette meg az indítványában, miközben annak „Záró részében” – az alperesi érvelés vagy bármilyen egyéb releváns kontextus bemutatása nélkül – úgy tűnik, mintha átvinné az Alkotmánybíróság szerepét, amikor is az EUB ítélet és az Alaptörvény összhangjának felületes vizsgálatába bonyolódik, anélkül, hogy az OIF kérelmét érdemben bemutatná, és miközben határozott kérelme kizárólag a Harmtv. egyes rendelkezései Alaptörvénybe ütközésének megállapítására irányul.

2. A mellékelt kérelemben előadott érvelésből kitűnik, hogy az OIF szerint nem az indítvány által támadott rendelkezések Alaptörvénnyel való összhangja szorul vizsgálatra. (Az OIF a Harmtv. támadott rendelkezéseivel összefüggésben a Belügyminisztérium, az Alaptörvény R) cikk (4) bekezdésével összefüggésben az Igazságügyi Minisztérium álláspontját tartja irányadónak, ezért az OIF álláspontja szerint az érintett indítvánnyal összefüggésben szükséges a két jogszabály-előkészítési hatáskörrel rendelkező kormányzati igazgatási szerv álláspontjának a beszerzése.) Az OIF álláspontja szerint – a kérelmében foglaltak mentén – a közigazgatási per eldöntése során felmerül, hogy az EUB ítélete alapján figyelmen kívül hagyandó hatályos hazai jogszabályi környezet, különösképpen pedig az EUB ítéletéből következő azon helyzet, amely egyrészt a tranzitónak kiürítéséhez vezetett, másrészt a konkrét ügyben érintettek és más hasonló helyzetben lévők Magyarországra történő párhuzamos beengedésével jár, valamint potenciálisan a kiutasítások végrehajthatatlanná válásának veszélyét hordozza magában, összefüggésben áll Magyarország alkotmányos önazonosságával és szuverenitásával, annak népességére vonatkozó eleme, továbbá a területére való beengedés vonatkozásában az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdésére is figyelemmel.

A bírói indítványból kitűnik, hogy a felperesek a tranzitónak kiürítését követően a Balassagyarmati Közösségi Szállásról 2020. június 26-án ismeretlen helyre távoztak, amely álláspontom szerint alátámasztja az OIF kérelmében foglalt érvelést. Az afgán felperesek magatartása miatt a hatóság a kiutasítás végrehajtását nem tudja biztosítani, amely rávilágít arra, hogy az EUB döntés végrehajtása nem tudja garantálni a kiutasítás sikeres végrehajthatóságát.

3. Végezetül a mellékelt kérelem kapcsán az OIF kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a folyamatban lévő bírósági eljárásra és az érintettek személyes adataira figyelemmel gondoskodjon annak megfelelő anonimizálásáról az Alkotmánybíróság honlapjára történő feltöltés előtt.

Budapest, 2020. augusztus 11.

Tisztelettel

főigazgató

Készült: 2 pld-ban

Kapja: 1 pld. Címzett, 1 pld. Irattár